

מכלל הזמירות שהם ביצירה ודינוין לכינון לתוספת כרנחי לנפש מכהי קדושת היום דכנח
היזכר הוא צבדיא וְהוא קוד תוספת קדושה בעולם הצדיאה "

ועתה אחר הטבילה דעמק אינס מאירים שרן הקלי כנחול לא הארתם מלך הקדוש
עד מולאי שבת "

ומשנה ה' ואילך ליום השמי שאז הוא התחלת גילוי הארת תוספת שבת הממוז באותה
דיום השמי יטבול כדי מהרה ואז אסר חלנות יתגלה במאסו ויוכר שיקר תוספת

קדושת שבת "

כונת הטבילה לעשרה ולכל זמן

יכוין להכיר ולהעלות מים תחתונים דהיינו
וה זמן להגיה אדני שג' לא ממס' מלך
שה ממלכות ונפ' מה ג' מלך ממלג' והוא
זא ונ' איתו תאן הנשאים ממלכות הם
נוק' לחברם ויהיו מלכות ולהעלותם
ולחברם עליונים חבד אלא יה טבל יה
ויהיו הגיה ויכוין להגיה במילני כזרה

יוד הי א וין הי א
שהא התחדות מים תחתונים עם מים
העליונים "

יכוין כי המקוה הוא כללות אהיה
להיין שבנהים לאי עלאה והיסוד
לילה כוללם והוא המקוה ויכוין לעשות
ולתקן את המקוה באופן זה יכוין כי
הארבע הגיין דקנא הם הארבע דפנות
המקוה וכל אחת נחלקת לג' ויין בגי' חי
לפ' חי' הם עב' סביסוד לאבא המחובר

ביסוד הזה לאי שהוא המקוה
ויכוין לחלק הגיין הנל לנקודות כל ו'
שלוש נקודות הרי ט' נקודות לכל ה' "

אחכ יכוין ביוד דקנא כי הינד מכה בלתי ומוציא ד' יודין ויחבר כל יוד עם הט' נקודות
שבכל א' מל' בהיין ויהיו עשר נקודות בכל א' הרי כח נקודות והם המקוה כלי

המחזיק ארבעים סאה "

ויכוין להמשיך לתוכם מיסוד לאבא את המים שהם ט' יודין דשעמ' כמס' בזים
אחכ יכוין כי האדם עצמו הטובל הוא דגמת זא והוא ו' דיוד דקנא הנתין בנקודת טיין
יסוד דאימא "

ויטבול טבילה א' ויכוין להטביר מטליו כל מין זוהמת הנחש וכל מין טומאת
ושליטת ואחיות ל' מאות שורשי הקל' בכה קדושת מ' נקודות הגל שביסוד
דאימא בל א' כללה מעשר "

ואח"כ יטבול טבילה ב' ויכוין לקבל טהרה וקדושה מן המים הגל הממשיכים מאב"א
הנק' קדש ואז האדם קדוש יהיה ולמקורה המים קרא ימים ר"ת יב"ק
הי"ה ושה"ס עם ט' אותיותיהם **יאהלוה"הים** "

אח"כ יאמר ויקרא **אלהים ליבשה ארץ** ויכוין כוננות ויקרא ע"ה
ג' **אלף למד הי יוד מם** ויג' אותיותיו וה' אותיות הגורם ללה"ס
ליבשה ע"ה ג' **אלף למד הי יוד מם** ויג' אותיות וה' אותיות שורשו
ארץ ג' **אלף למד הא יוד מם** ואלהים הנז' הוא כפ' עלמנו "
ע"כ לש"ש ולכל זמן

וזה לא שייך רק לטבילת ע"ש"ק

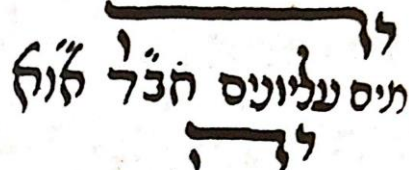

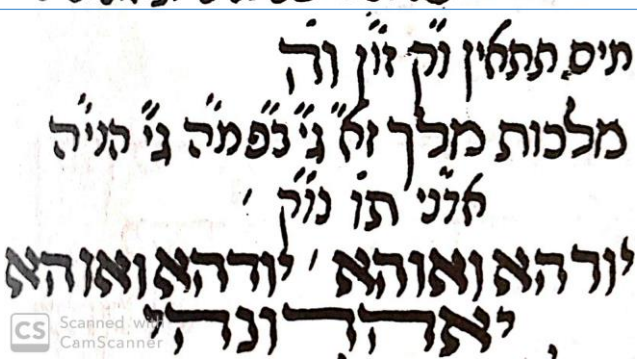
ויכוין ללה"ה דה"ן **אלף הוה יוד הוה** ג' מקוה וימשיך למקוה זו מים
מהנחל הטליון שהיה ז' יודין דל' הע"ת וג' אה"ה פשוטים א"א שיכוין אורחם
מלאים ועם יוד דשם י"ה ג' נ"ל ועם כללות ח' יודין ג' נח"ל ועם כלליותם וכללות
כלליותם ג' מים כמס' ט' יודין דע"ב סג' מה"בן "

ויכוין בל זה לכבוד שבת כי בל' הע"ת וג' אה"ה ושם י"ה יש שלשים אותיות ג' ל'
דלכבוד שבת ויוסיף על השלשים הנז' ב' כוללים א' דו' שמות וא' דשם י"ה
עם השלשים הנז' עולים כבוד וכללות כל הז' שמות מלאים ושם י"ה פשוט הם
ג' **שבת** "

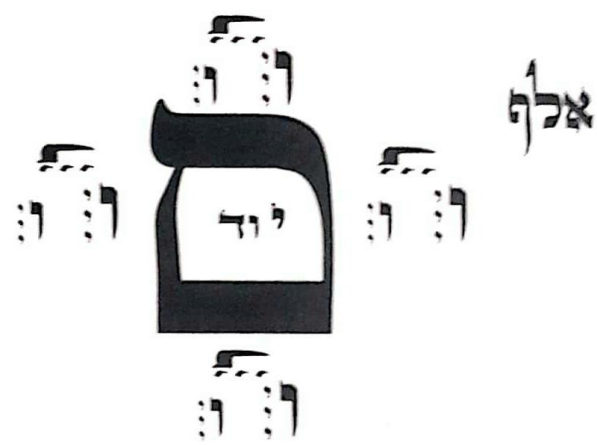
ויטבול להפשיט בגדי חול ויכוין לקנ"א ויכוין להמשיך לו רוח מהבד"י ויטבול

ב'

א. מים תחתונים ועליונים: יכוון להעלות ולחבר מים תתאין למים עליונים

2	
3	
1	

ב. תיקון המקוה

- רְאָה דְּמִקְוָה
- מקוה צני' אהי"ם צמילי' הסיין אכלף הזה יוד' הזה שניסוד דאימא סכולל נהי"ס דאימא.
 - ארבע הסיין דקנ"א הס ארבע רוסום המקוה.
 - כל ה' נמלקם לשלשה וזין (סד קו המדה) צני' ח"י, וד' פעמים ח"י עולה ע"צ יוד' ה' יוד' ה' סד חסד כי שס ע"צ הוא צאנא.

קודם שיכנס למקוה יאמר:
וְלִמְקוֹהַ הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
ר"ת יהודה אלהים עם ט' אותיותיהן:

אח"כ יאמר:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיְבֹשָׁה אֶרֶץ
ויקר"א [עם הכולל] גי' אלק לבמד' ה' יוד' במם
עם י"ג אותיות וה' אותיות שרשו
וכן הוא מספר יבשה
אֶרֶץ גִּי' אֱלֹהִים לַמַּד' הַא' יוֹד' בַּמֶּם
ואלהים הכתוב בפירוש

הרי ד' אלהים שעם הכולל גי' במשה שכתוב בו כי מן המים נשיתהו:

טבילה א': יכוון להעביר מעליו כל מין זוהמת הנחש וכל מין טומאה ושליטת
ואחיזת 400 שורשי הקלי' בכח קדושת מ' נקודות הנ"ל שביסוד דאימא דכל אחת
כלולה מעשר.

טבילה ב': יכוון לקבל טהרה וקדושה מן המים הנ"ל הנמשכים מאבא הנקרא
קדש ואז האדם קדוש יהיה.

טבילת ערב שבת

כוונת "לכבוד" שבת:

עמה יז לטוין שהכל יהיה לכבוד שבת באופן כזה:
 יטוין שהז שמות הניל כשהם פשוטים כגיל, עם שם ייה יש כהס לי אוחיות:
 אבגד הוזח טיאיב יגיר טוטו יזית ישב כאככככד כהכוככ כטל
יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה אהיה אהיה אהיה יה
 הרי לי של לכבוד,

ועם בי כללות, כללות א' של ה' שמות, וכללות בי' שם ייה הרי עוד בי' יחד גי' לבי כמנין כבוד, הרי יחד לכבוד.

יהודה יהודה יהודה יהודה אהיה אהיה אהיה יה
 כללות א' כללות בי'

גי' כבוד הרי "לכבוד".

ויכוין שהז שמות הניל כשהם מלאים עם שם ייה גי' שבת.

יורד הדי ויו הדי אלקף הדי יורד הדי
 יורד הדי ואו הדי אלקף הא יורד הא
 יורד הא ואו הא אלקף הה יורד הה
 יורד הה וו הה, ועם ייה

גי' "שבת".

הרי לסיכום כוונת "נהל" "מים" "לי" "כבוד" "שבת".

כוונת הטבילות:

יטבול טבילה א, ויכוין להפשיט את לגושי החול של הנפש, ולהגיש על ענמו רוח מהבריאה, כזה שם אהיה דההין אלקף הדי יורד הה. גי' מקוה.

יטבול טבילה ב, ויכוין, לקבל חוספת שבת ע"י שמות אהיה יהו' ח' שמות דמרגליו היוצאים מהס

אהיה יהו

יהודה יהודה ביעפין יה ארזי אל אלהים ביעפין.

יש כהס ה' יודין גי' מ"י של כמים, ועם בי' שמות אהיה יהו' גי' מ"ב, הרי מ"ג של כמים.

יכנס למקוה, ואם צריך לטבול, יטבול טבילה א' לשם טהרה, וכדאי שאע"פ שא"צ יטבול לשם טהרה, ואח"כ יכוין:

כוונת המקוה:

מקוה גי' אלקף הדי יורד הה.

כוונת נהל:

ויכוין להמשיך למקוה את הנחל העליון שהם עסמ"ב קס"א קמ"ג קמ"א,

יורד הדי ויו הדי אלקף הדי יורד הדי
 יורד הדי ואו הדי אלקף הא יורד הא
 יורד הא ואו הא אלקף הה יורד הה
 יורד הה וו הה,

והס כנגד ז' שבעה אומיות אה"י"ה י"ה"ו

ז' השמות דמרגליו היוצאים מהס שהם:

יהודה יהודה ביעפין. יה ארזי. אל. אלהים. ביעפין.

ומכוין כי עסמ"ב קס"א קמ"ג קמ"א הניל, כשהם פשוטים, יש כהס ז' יודין, ומלרף עמהם י' דשם ייה שם של שבת, המה ח' יודין גי' כ"ל מנמ"ל ועם כללות ח' השמות גי' נח"ל.

יהודה יהודה יהודה אהיה אהיה אהיה יה

כוונת מים:

ומכוין ש"נח"ל" עם כללותו וכללות כללותו הרי מים.

גם יכוין כי ז' שמות אלו גי' תממ"ט, ועם שם קמ"א, גי' אל"ף. והמה אלף עלמין של אורות היוצאים מהצנינה, ויכוין לקבל הארה מהס.

כוונת העליה מהטבילה:

כשעולה מהטבילה יאמר [כשהוא בתוך המים ובצד שאין נכנסים בני אדם]:

אם תשיב משבת רגליך וכו'.

ויכוין לשמות עסמ"ב קס"א קמ"ג קמ"א, וי"ה, גי' שצ"מ.

יורד הדי ויו הדי אלקף הדי יורד הדי
 יורד הדי ואו הדי אלקף הא יורד הא
 יורד הא ואו הא אלקף הה יורד הה
 יורד הה וו הה, ועם ייה

גי' שבת.

מסידור רבי יעקב קאפיל

כוונת הטבילה קודם שיכנס למקוה יאמר פסוק:

וּלְמַקְוֵה הַיָּמִים קָרָא יָמִים

ויכוון כי ר"ת צגי' קכ"א שהוא כמנין הוי"ה אלהי"ם יב"ק

וט' אותיות שצב' שמות הרי קכ"א

ויכוון למתק דינין של אלהי"ם ע"י החסדים של הוי"ה:

אח"כ יאמר ויקרא אלהים ליבשה ארץ

ומכוון כי ויקרא ע"ה צגי' שי"ח סוד שיח השדה, שהוא סוד שם

אלהים צמילוי יודי"ן צגי' ש', וה' אותיות הפשוט וי"ג אותיות המילוי,

שהם סוד ה' עלין תקיפין דשושנה דיתצין עלה, וי"ג עלין דסחרין לשושנה

הרי שי"ח, הרי אלהי"ם אחד

אלהי"ם הוא ב'

ליבשה אלהים ג', כי ש של ליבשה הוא מלוי אלהי"ם דיודי"ן,

נשאר ליב"ה צגי' מ"ז, והם י"ג אותיות המלוי, וד"ל אותיות דמלוי המלוי הוא מ"ז

אר"ץ הוא אלהי"ם ד', כי אלהי"ם צמלוי אלפין צגי' אר"ץ

וד' פעמים אלהי"ם ע"ה צגי' משה שהוא צגי' אל' עזד"י

והוא המתיק כל הדינין צמ' יום שהיה למעלה לקבל הלוחות, וצכל יום המשך

המים לכבות האש.

והם סוד ט' יודין שיש צד' מילואי הוי"ה שהם צגי' מים שהם סוד המים

שצמקוה. והם מ' סאה נגד מ' יום כי מלוי ע"צ שצחכמה הוא העיקר

וכולל כולם, כי כולם צחכמה עשית כתיב, וצו ד' יודי"ן צגי' מ'.

ואם תחשוב ט' פעמים מ' הוא ש"ם, תסיר ממנו י"ה שהוא סוד

ימי"ם, י' פעמים ד' הוא י"ם, ד' פעמים י' הוא י"ם, הרי ימי"ם,

נשאר מן ש"ס צגי' משה:

ומכוון כי כלי המקוה אשר צו המים הוא סוד אלהי"ה צההי"ן צגי'

במקו"ה, והוא סוד יסוד אימא, וצו יסוד אצא שם ע"צ שיש צו ד' יודי"ן

סוד המים מ' סאה, ושניהם הם סוד י"ה כנודע שהוא סוד ימי"ם,

והו ולמקוה המי"ם קרא ימי"ם: